

fokovi po truplu fufhiti; glava je flabéla, ozhi medlele, roka, noga se tréfla. Kar fo udje fposnali, de jim shelo-dez ni sapftojn, temuzh de vřim shivljenje povrazha proti temu, kar mu dadó. Tako tudi vi nespametni Rimljani (govori modri Rimez) miřlite vřak řam fvoj biti; bóte she fposnali kaj bo, kadar bodete bres oblařti shivéli. Le kregajte se s pametjo, vař bo she vařha lařna nadloga suzhila. — To řliřhajořh fo se Rimljani řopet k pameti povernili, in se pod pokorřhino popreřřhne gořpofřke s vefeljem podali. (Vodnik. Ljublj. Nov. 1797.)

Urno, kaj je noviga?

(Vojřka — vojřka je)! . . . „Vojřka? Kje?“ . . . Bliso nař — v Gradzu! ali řaj řavoljo Gradza! Pa nekár se ne vřtrařhite, ljubi prijatli na řhtajerřkim, řhe ni kaplıze kervi teklo; nizh hudiga ne bo. Le dva uzhenamoshha se namreřh hudo preperata, kaj je bolj prav pitati, Gratz ali Grätz? Ta preper se je řopet tako řazhél: Ko je bil vlašfko leto v řefeni řbor uzhenih gořpodořv v Gradzu, je eden řmed njih na řhřiroko in dolgo rařlagal, de nemřřki pravopiř poglavitniga meřta na řhtajerřkim je Gratz, ne pa Grätz, kakor nekteri piřhejo in gořvoriyo. Ta gořpodořje řvoje beřede tako priřetno in gladko řlavil, de je vezhji dél řbranih terdno verjel, de je tako in ne drugazh. Koj drugi dan fo Grařhanřke řovize povelje dobile, ne vezh „Grätzer Zeitung“, ampak „Gratzer Zeitung“ piřati.

7. Grudna preteřheniga leta pa se je vojřka řavoljo tega piřanja v Dunajřkih řovizah řazhela. Nek uzhen profefar je namreřh v řéh řovizah se temu piřu řoperřtavil in terdi, de Gratz ni prav, ampak Grätz. Ta uzhen mosh je pokasal, de fo ljudje řkosi vezh ko ředem řo let vezhdel Grez, Grecz, Gretz, Grätz piřali, in to rařfodbo řkosi toliko řpriřzeřv v řéh řovizah poterdi, de ni konza ne kraja. řKosi pet liřtov eno gode. On pravi: „Zhe ravno ni dokonzhano, de fo řlovenři Gradzu od beřede grad imé Gradez dali, jim vunder nezhe řhrafti vřeti, de imé glavniga řhtajerřkiga meřta je od řlovenřkiga naroda, le viřoki glaf řherka ř se je s řhraftama v glaf ř premenil.“

Mora se rezhi, de je ta profefar is vřih kótov podperke řa řvojo miřel poiřkal in de se prav junarřhko v řej vojřki obnařha. Kdo pa ima vunder prav? Ali řadaj kaj vezh vemo, kakor popreř, ktera je prava? Kakor popreř, bodo tudi v priřodno nekteri Gratz — nekteri Grätz piřali. Tudi v nemřřkih „obzhinřkih řovizah“ ře je glaf řa nařlednje piřanje vřdignil, in miřlimo, de se bo vojřka řadaj řhe le řazhela.

Vi pa, ljubi řofedje na řhtajerřkim, bote vkljub temu mirno řpali, kakor Krajnři takrat, ko je v Ljubljani vojřka bila, ali se Ljubljana, Ibljana, Loblana . . . piřati mora? Naj Nemři piřhejo Gratz ali Grätz: nam je Grätz tako ljubo, kakor Gratz! Mi řlovenři pa v edinořti řhřivimo, ker vři piřhemo in gořvoriřmo Gradez!

Dr. Bleiweiß.

(řtékli piři v Ljubljani.) V meřzu Grudna preteřheniga leta fo bili v Ljubljani trije řteklı piři. — Na Dunaju je tudi ta meřez en konj řtekel. — Pařite tiři, ki miřlite, de le poletı pařja řtekljina se perkashe in de le od vřozhine is-haja.

Sméř.

(Jes řim řam hudnik is pekla!) V Vodnikovih řljubljanřkih řovizah od leta 1797 Nr. 53. ře ta řmeřhna povedka here:

Letarř pomladi, kadar fo se řeřarřki tukaj memo nař nasaj poteřovalı, řranzosi pak od Verhņike doli řa njimi pertiřkali, fo ljudje řhudno gořvoriřli, namreřh: De je na piketu řtořezh řranzos řeřarřkiga k řebi klızal. Ta se řgo-

varja, de ne řmó, ker ni perpuřheno is piketa itı. řranzoga lepo profi, rekóřh: „Přidi k meni, řtori meni dobřoto, ne boji se nizh hudiga; prořim, de mi řzhevłje řsuřeřh.“ řeřarřki ře puřti prořiti; gre, mu řzhevłje řsuje in kar řagleda, de řranzós ima parkłje in krempłje. — „Kaj řlodja je tó!“ řavpije preřtrařhen. řranzos odřvori; „Jes řim řam hudnik is pekla; nıkar se ne vřtrařhi! Danef je ofem in dvařřeti dan meřza řufhza; notři do perviga Majņika bom řhe řranzosam pomagal.“

(Na Dunaju) fo pořebno řhtir hiřhe, ki vřako leto řilno veliko obřeřti (řins) dajo. Ena (meřni řhpital) neře vřako leto 88,000 goldinarjev řrebra; — druga (řratuerjev dvor) 45,000 goldinarjev; — tretja (řhotovi dvor) 38.000 goldinarjev in řheterta (Belegardov dvor) 31.000 goldinarjev řrebra. — Ne bilo bi řlabo, eno ali drugo teh hiřh imeti!

Dober řvetvaveř řa mlade kmetiřřke gořpodořje.

Novo leto 1844.

Na noviga leta dan povřdigni řvoje řerze ponıřhno proti Bogu, perporozhi mu řa zelo leto vře řvoje perhodnje dela in opravila, proři Boga řa njegov řvetı řhegen, in řtori řefnıřzen řklep, de bořh per vřim řvojim djanju vřelej Boga pred ozhmi imel, in le v njegovo řveto voljo vřan řvoje dela poterpeřhlıivo opravłjal. řpomni ře, kar řtari preřgovor pravi:

ř' Bogam řazhni, ř' Bogam tudi vře konzhaj;
řreřhno bořh řhıvel, in perřhel v' vezhni raj.

I. Profenz — Ledenz ima XXXI dni.

Kmetiřřki opravki v řem meřzu.

- Ogledaj řkerbno řhbelne paņje,
De ne bo mogel deřh ne veter va-nje.
- Ob gorkih dnévih řpuřř' řhıvino is hleva,
De vefeli řhıřtote řraka ře in dneva.
- Mlade řepljenje, de jih kose in řajz' ne objedó,
Pomashi ř' kravjim blatam, ř řholzham, al' ř' pelenovo vodó.
- Vert per hiřhi, pred řnegam ř' pepelam, ř' kokofřjim
in drugim řnojem poterři,
Lepa in viřoka trava dovolj dobıřhka beřřh noři.
- Prekladaj řnoj, de ře bolj rařgnoji in ne trohni.
- Popravi vose řpota, řagrad' prełase řhes řenosheti.

Šitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	30. Grudna.		27. Grudna.	
	řl.	kr.	řl.	kr.
1 mernik řřenize domazhe	1	21	1	27
1 " " banarřhke	1	27	1	26
1 " řurřhize . . .	—	—	1	6
1 " řorřhize . . .	—	—	1	10
1 " Erřhi . . .	1	2	1	6
1 " řezhmena . . .	—	57	1	—
1 " řrořa . . .	1	2	1	3
1 " Ajde . . .	—	—	1	12
1 " Ovřa . . .	—	36	—	36

řena preřhıřzeřv v Krajnju 27. Grudna:
Preřhıřhi do 1 zenta po 4 1/2 krajzarjev řunt.
" od 1 zenta do zenta in pol po 5 krajzarjev řunt.
" pri 2 zentih in řhes po 6 krajzarjev řunt.
řhpéh v böhéh 13 goldinarjev zent.
" od is kořhe djanıh preřhıřzeřv 14 goldinarjev zent.

Danařřnimu liřtu je třetji řpiřek imén deléřhnikov řéh řovıř perđjan.